

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

6. Tepiditas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60588](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60588)

vobis oret, loquatur, operetur, labores patiatur, Confundar quod tam parū firmiter cū Christo colligatus sim, & petā à Deo, ut faciat me in suo amore, & in bonis propositis meis inmobilem.

MEDITATIO VI.

Gal. 5.7. Currebatis bene: quis vos impeditit?

Tepiditas.

PUNCTUM PRIMUM.

Cursus
ad per-
fectionē.

Considerabo, cursum meum consistere in Deo, ut ad perfectam formam vitæ Christi, sive ad salutem & perfectionem meam, & proximorum, per media mihi in mea vocatione proposita contendam, non qualicumque modo, non claudicando, non ambulando, sed currendo in odorem unguentorum, id est exemplorum Christi, qui me traxit à seculo ad se sequendum. Et quidem illum ego cursum cum aliquo fervore inchoasse videor: sed nonne fui abductus ab illo fine ad creata bona? per quot circuitus festinavi? quam inutiliter cucurri, & quodammodo lassatus sum in via vanitatis?

Retar-
datus.

PUNCTUM II.

Quibus
de causis

Considerabo quæ sint causæ errorum, & tarditatis. Certè Deus ex parte sua hactenus me traxit inspirationibus, adhortationibus, & exemplis, & etiamnum fortissimè trahit: & ipsa Domini Christi charitas potentissimè me urfit, & urget, ne mihi vivam. Ergo hæc vincula sive impedimenta cursus mei, & si nonnulla sint ab imperfectiorum exemplis, tamen potissimè

tissimum ego mihi ipse injeci. Illa S. Bernardus ad quatuor revocat. 1. est neglectus conscientiae parum timoratae, quo fit ut multa mihi quotidie vincula peccatorum injiciam, quibus vel abstrahar à via, vel in ea retarder. 2. Vanorum desideriorum multiplicitas. 3. Effusio in occupationes externas non necessarias: unde varia sollicitudinū spinæ. 4. Animi remissio & languor ob apprehensas corporis incommoditates & alias difficultates vitæ spiritualis.

PUNCTUM III.

Considerabo, quot me jam annis impedimenta irretitum tenent, & quamdiu retinebunt, nisi abrumpam. Quam parū viæ hæcenus confecerim, & quo jam pervenissem, si ut videbar initio incæpisse, semper cucurissem. Certè quod ad meam attinet salutem, vix videor illam satis in tuto collocasse. Quid si coram Deo comparendum esset? habent enim semper tepidi, unde de conscientia sua dubitent, & judicia Dei timeant. Quod attinet ad perfectionem, possumne agnoscere in me vel unam virtutem solidam & veram? Imo quam crudas adhuc sentio passiones, quantas in perfectione acquirenda, & virtutum exercitiis difficultates? Quod autè ad proximum spectat, quam parum hæcenus egi? sumne mihi conscius, quod vel unicum peccatum mortale aliquando impediverim? idque idcirco quia revera non egi ut instrumentum Dei, nec studui me disponere, ut, prout optabat, opera mea uteretur.

Quanto
damno.

1.
Salutis.

2.
Perfecti-
onis.

3.
Proximi

PUN-

PUNCTUM IV.

Nunc
curren-
dum est.

Urgente
Christo.

Sic faci-
lior est
via.

Gal. 5.
25.

COgitabo ex una parte, quam fortè parum mihi sit vitæ; quam multum viæ ad finem meum; quantum fortè oneris ratione officiorum, quæ imponi poterunt; quam parum otii, ad liberè & quietè mihi vacandum, quam parum virium corpòtis & animi. Ex alia verò parte mihi ponam ante oculos Christum invitantem me, imo trahentem post se, & acriter perurgentem, suæq; gratiæ & Spiritus efficacia ac fervore parantem dirumpere vincula mea, & ponere pedes meos tanquam cervorum: ut dum mihi temporis aliquid & virium superest, incitatissimo cursu errores & tarditatem pristinam compensem, & aliquid perfectionis acquiram. Decernam ergo jam tota contentione ita currere, ut per actiones verè me promoveam ad desideratam toto corde formam perfectam Christi. Hactenus enim fufsimilis illi qui vult & non vult, & ideo in via spiritali tot passus sum difficultates, tot tædia. Qui enim ita procedit lente & inconstanter, nihil proficit: & cum sæpe remittat, quiescat, aberret, sæpe repetenda via est; sæpe incipiendum de novo, cum nova difficultate, unde facile defatigatur, & animum progrediendi abjicit. At qui decernit sese totum tradere Deo, & unico velut ictu animam suam propter Deum perdit, non secus atq; martyres: brevi mortis compendio magnas difficultates & longa certamina redimit, ut experientia constat; plusq; uno die currendo proficit, quam multis repidè procedendo. *Quare si spiritu vivimus, spiritu & ambulemus.*